puulõigetega, „Noor-Eesti“ M. Underi „Kivi südamelt“ ja „Loodus“ valimiku Erni Hiire värssidest „Päikeselised päevad“.

Eriliiki 1937. a. värssluules esindab H. Visnapuu „romaan värssides“ „Saatana vari“, käsitelles vabadussõjaaegseid sündmusi ja hingeelu.

N o v e l l, tänu tasuvale avaldamisvõimalusele „Loomingus“ (mis samavõrra maksev ka luule kohta), säilitab sigivuse ja arvestatava taseme, kuid esineb vähearvuliselt. Uusi novellikogusid ilmus 4: K. A. Hindrey „Sigtuna häving“ (mis näib olevat aasta parim), R. Sirge „Luhtund lennud“, P. Krusteni „Hädaohtlik tee“, J. Ruveni „Julius Jürgens võidab enese“, kui mitte arvestada algaja Juhan Aud'i novellipaari „Sangar“. Lisaks ilmus A. Mälgult pikem ajaloolise ilmega jutustis „Avatud värav“ ja J. Hiiemetsalt XVIII sajandisse küündiv lugu talupoeg-prohvetist „Taeva Jaan“.

Uutes trükkides ilmusid A. Mälgu auhinnatud „Rannajutud“, O. Lutsu „Kevade“ I—II ja „Suvi“ I. „Valiku eesti nüüdiskirjanduse parimaid lühijutte“ avaldas L. Villak.

Endiselt või koguni kasvavalt rikkalik on r o m a a n ja ka väärtuslikku on selle hulgas rohkesti. Siin jätkub osaliselt veelgi eelmisel aastal domineerinud ajaloolise romaani liik: E. Kippel — „Kui Raudpea tuli“ I—II, H. Põld — „Sõdurikast“, J. Kärner — „Tõusev rahvas“ II (1905. a. sündmuste kujutamine ilukirjanduslikus vormis). A. Jakobsoni „Vaikne õhtu“ kujutab maailmasõja-eelse kadakliku linnakodanluse tüüpe. Romaanitaoline on ka M. Aitsami „Hiiu lossist — Siberisse“, milles kujutatakse tuntud Hiiu paruni-mereröövli saatust. Autobiograafiliste sugemetega teoseid on F. Tuglase „Väike Illimar“ I—II ja M. Sillaotsa XIX saj. lõpu mõisamiljööd kujutav „Viiskümmend“. Lähema mineviku ja oleviku ühis-

Eesti kroonika 1937, lk. 66